

(Kort bemærkning).

Christian H. Hansen (DF):

Det er til hr. Holger Graversen. Jeg beklager det før, det kan ske. Men mener hr. Holger Graversen ikke, at det er ganske naturligt, at man, når man nu får sådan en landdistriktsredegørelse, starter fra side 1 og så læser fremad, og så kommenterer man det, som er relevant. Har det noget at gøre med, at man automatisk trykker på en knap?

Jeg kommenterede blot noget af det, der står på side 15, og stiller nogle spørgsmål. Hvis man ikke ønsker, at der må stilles sådan nogle spørgsmål, så kunne man jo have lavet side 15 blank.

Første næstformand (Ole Løvig Simonsen):

Så er det hr. Jens Kirk som ordfører.

Jens Kirk (V):

Tak til indenrigsministeren for redegørelsen. Den kommer vidt omkring.

Hvis vi skal definere, hvad et landdistrikt er, så må vi sige, at målt med europæisk målestok er Danmark ikke større end en italiensk eller engelsk region.

I Danmarks Statistik er et landdistrikt det, der er tilbage, når man ser bort fra et bysamfund på over 200 indbyggere. Forskellige udviklingsmuligheder gør, at der er behov for at nuancere disse definitioner. Kulturhistorisk betingede forskelligheder i infrastruktur, erhvervsliv, indkøbsmuligheder, kompetence, foreningsliv, kultur og skoletilbud betyder afgørende forskelle, så der ikke kan skrives statistik.

Vi skulle måske i stedet for dele de danske landdistrikter op i tre hovedkategorier med følgende karakteristika: Bynære landdistrikter, der ikke er forstæder, men geografisk placeret nær storbyer med 40.000 indbyggere eller flere.

Landkommuner, hvor den største by har mange faciliteter, men er en del af landdistrikterne, centerbyen har maksimalt 10.000 indbyggere. Og så endelig de tyndt befolkede områder traditionelt kaldet udkanter, hvor der er langt til f.eks. videruddannelse, specialservice og finkultur.

Det er i gruppe tre, der er massive problemer. Her søger de unge bort, og det er oftest veluddannede unge. Ældre søger også bort, da der ofte ikke er tilstrækkelige forhold for denne gruppe såsom indkøbsmuligheder, og kollektiv transport er begrænset.

Det Radikale Venstres forslag til skatteomlægning vil gøre det endnu værre: Flere grønne af-

gifter, befordringsfradraget står måske for fald, så det er modsat af det, regeringen siger. Men boligerne er billigere, og naturen er storslået.

Den debat, vi har i dag, kan være et vendepunkt, hvis vi følger op på indenrigsministerens udtalelser om helhed og bæredygtighed og regeringens øgede fokus på landdistrikterne som selv bærende områder.

Det pointeres, at Danmark er et helt samfund, hvor der er fælles ansvar for at nå det mål. Det signaleres, at man erkender, at udviklingen i landdistrikterne er en helhed, at lovgivning, planlægning m.v. ikke kan skilles i by og land. De to supplerer hinanden og er indbyrdes afhængige.

Men hvad er virkeligheden? Man siger pæne ord om decentralisering, men handler jo ofte stik imod. Tænk blot på placeringen af offentlige institutioner gennem de sidste år. Der er måske at en stopper for det nu. Langt de fleste initiativer retter sig primært mod byerne. Virkeligheden er vel også, at har der været økonomisk fremgang i landdistrikterne, så har den været endnu større i byområderne. Man spørger sig selv: Er skævvridningen på vej igen?

Erhvervsudviklingen har højeste prioritet. En positiv udvikling er meget afhængig af, at eksisterende arbejdspladser kan fastholdes og nye etableres. Det er nævnt, at der skal ske en erhvervsmaessig udnyttelse af de regionale og lokalt bundne ressourcer.

Med det in mente er det umuligt at forstå, at regeringen afviser de flere gange fremsatte beslutningsforslag fra borgerlig side, nemlig: Forslag til folketingsbeslutning om bedre mulighed for at foretage tilbygninger og større ombygninger af eksisterende virksomheder i det åbne land. For at fastholde befolkningen i landdistriktet skal der skabes betydelig bedre mulighed for at foretage tilbygning og større ombygning.

Og: Forslag til folketingsbeslutning om udnyttelse af overflødige landbrugsbygninger. For at fastholde befolkningen og give bedre udviklingsmuligheder skal ejere af ejendomme i landzonerne have ret til at genanvende en overflødiggjort landbrugsbygning til erhverv eller bolig.

Ligeledes er det nævnt, at samspillet mellem erhvervsliv og de offentlige undervisnings- og forskningsinstitutioner spiller en stor rolle. Her må jeg spørge: Hvilke initiativer vil regeringen tage for at fremme den udvikling?

Der står også, at landbruget fortsat skal være et betydningsfuldt erhverv, også selv om krave-